

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 85

(3205)

Год. XXIX

Събота, 15 юли 1972 г.

Цена 2 стотинки

ДНЕВНИК НА ФЕСТИВАЛА

Велико Търново очакваше Четвъртия републикански фестивал на любителските туристически филми като славен празник. И Балкан и лазурното Черноморие, с опиянението от красотите на Родина, с възтора от нейното пътуване към слънчевото комунистическо бъдеще. Този път, то ва опиянение и този възторг до несаха делегатите на фестивала от всички краища на страната, запечатани във филмови ленти

чувства и обич към родната прима.

Четвъртък. Първи ден на фестивала. Необикновено, при ято е оживяването пред Профсъюзния дом на културата. Срещи на познати от миналите фестивали. Въпроси около това благодарно хоби, което доставя не само лична радост, а и общество на полза. Във фоайето, където е уредена специална фото изложба, също е оживено.

Часът е 10.30. Салонът се изпълва с представители на родното кинолюбителско движение. В деловия президиум заемат места секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, председател на ОС на БТС, секретарят на Общонародния комитет за защита на природата и природната среда при Националния съвет на Отечествения фронт Тодор Киров, Кирил Василев, първи програмен директор на Българската телевизия, Атанас Пенев, кинодраматург, председател на журито за фестивала, Марин Тошков, началник отел в Министерството на горите и опазване на природната среда, Петър Сяков, началник отел в Българската кинематография, Гено Данов, заел отел в ЦС на БТС, Георги Давидов, отел в ЦС на Българските профсъюзи, писателят Стефан Станчев, гл. редактор на сп. "Турист" и др.

Кратко въвеждащо слово на Мадга Гинова, секретар на ЦС на БТС, който приветства делегатите и представя ги гостите от братските социалистически страни: Раймонд Йотсон, председател на дружеството на кинолюбителите в Латвийска ССР, Хелла Ренч, представител на Министертството на културата в ГДР и Антонин Скотак, председател на ЦС на кинолюбителите в Чехословакия.

Председателят на фестивалния комитет Петър Яламов, първи секретар на градския комитет на БКП във Велико Търново след като поздравя най-сърдечно делегатите и чуждестранните гости, на които пожела "добра среща" със старата българска столица, обявя Четвъртия републикански фестивал за открит.

Топли приветствия поднесоха Тодор Пожарлиев, секретар на Съюза на филмовите дейци, и пратеникът на латвийските кинолюбители.

Тържествена част завърши с издигане на фестивалното знаме на фасадата на Дома, след което всички се отправиха за Братската могила в парк "Толбухин", където положиха венец и с едновременно мълчание почетоха паметта на загиналите за народна свобода.

След обяд започнаха прожекциите на фестивалните филми, които продължиха и вечерта през целия ден. Днес до обяд журито ще приключи своята работа и ще обяви резултатите.

Илия МОНОВ

СВЕДЕНИЕ

за напояване на дървената и люцерната към 13 юли (в проценти)

ПКЗС, ДЗС	Втора поливка	
	Царевица	Люцерна
1. Самоводене	80	87
2. Ресен	53	78
3. Полякранце	46	80
4. Лисковец	49	40
5. Д. Ореховица	57	48
6. Драганово	37	100
7. "ИВАЙЛО"	57.7	92.5
1. Павликини	39	100
2. Върбовка	53	49
3. Сухиндол	60	41
4. Б. Черква	55	60
5. Михалици	56	43
6. Дъсково	48	5
7. Г. Липница	36	41
8. Карансен	69	100
9. "РОСИЦА"	51.2	63.8
1. Г. Студена	46	25
2. Свищов	63	41
3. Суваца	83	63
4. Алеково	28	55
5. Драгомирново	0	100
6. Ореш	45	53
7. Козловец	0	73
8. Овна могила	86	50
9. Моравя	74	43
10. "ДУНАВ"	57.9	70.5
1. П. Тръмбеш	15	86
2. П. Сеновец	46	5
3. Обединение	7.5	33
4. Д. Липница	44	100
5. Страхилово	12	58
6. Масларево	0	66
7. "ЯНТРА"	25	44
1. Стражица	56	76
2. Келен	35	67
3. Суница	62	—
4. Аленово	25	100
5. Дъждоносца	20	34
6. ДЗС Кесарево	14	3
ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА	36	54.4
1. В. Търново	0	100
2. Балван	50	73
3. Златарци	9	100
4. П. Крушица	28	100
5. Килибарово	42	100
6. Енхисл. Присово	10	—
7. "П. САРАЛИЕВ"	—	95
СРЕДНО ЗА ОКРЪЖИЯ	47.8	66.3

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ-КОНЦЕРТ

По случай 30-годишнината на Отечествения фронт

Снощи в летния театър във Велико Търново по случай 30-годишнината от създаването на Отечествения фронт се състоя тържествено събрание-концерт.

Скъпи гости на събранието бяха Любомир Левчев, член на Централния комитет на БКП, първи заместник-председател на Националния съвет на Отечествения фронт, и Ангел Шишков — член на Държавния съвет на Народна република България и секретар на Националния съвет на Отечествения фронт.

В 20.30 часа на сцената взеха местата си членовете на деловия президиум. Тук бяха другарите Димитър Стоянов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, председател на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Петров, председател на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

веният фронт Ненко Цанков, първият секретар на градския комитет на БКП Петър Яламов, председател на градския народен съвет Иван Генджов, изтъкнати отечественофронтovski дейци.

Приветствено слово към присъстващите ветерани, отечественофронтovski активисти и граждани произнесе Ненко Цанков, а също така и Любомир Левчев, след което бяха гласувана и изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на БКП.

След деловата част тържеството продължи с богата концертна програма, в която участваха артисти от Народната опера, софийския музикален театър "Стефан Мавродиев", драматично-музикалния театър "Константин Кисимов", певци, инструменталисти и танцьори от ансамбъла за песни и танци "Сидер войвода" — Горна Оряховица.

(Соб. инф.)

ГОЛЯМАТА БИТКА ЗА ПЛОДОРОДИЕ

Нужно е денонощно напояване на пролетниците
От кого зависи изходът на битката
На първенците — съответстващо внимание

Горещо и знойно лято е. Сушата продължава. Но ние сме в състояние да се преборим с нея. Върху 30 на сто от обработваемата земя при поливни условия зреят царевици, наливат сладък сок цвекла, едрят слънчогледови пити. Всеки ден от поливните площи работливите кооператори и работниците а ДЗС берат десетки тонове домати, краставици, пипер, зеле, лук. И ние сме длъжни да запазваме и увеличаваме тези плодове, да не допускаме горещото дишане на сушата. Затова именно над 1500 поливни и 280 дъждовални машини и инсталации пускат до растенията живителните си струи. Само така ние успяваме да подем на време първи път царевичката, да преполовим вече второто напояване, което трябва да свърши не по-късно от 20 юли. Втори и трети път полувчат вода цвеклата, люцер-

ните. Редовно бликат свежест дъждовете в зеленчуковите градини и овощните насаждения.

Но Сорбата трябва да продължи и то с още по-нарастващи темпове. Необходимо е навсякъде да се осигури дъждовно и денонощно напояване. След жътвата на есенниците сега ние нямаме по-важна задача от напояване то. Но като се бърза да се даде вода на жадуващите култури, трябва да се бди за есенното и рационално използване на всеки литър, за качествено поливане на всяко кълче и на всяко растение в блоковете и най-вече се обръща внимание на посевите с програмирани добиви. Защото в никакъв случай не би се получил добивът (1000 кг от декар!), ако не се дадат няколко и извермени поливки.

В тази голяма битка за плодородие изключителна е ролята на поливачите и механизаторите, застанали на деионещ пост срещу сушата. От тях, от тяхното отношение към възложената им задача, от тяхната работа зависи сега ще се получи ли действително очертаващата се богата реколта. Ето защо и грижите за тях, вниманието на общинските, партийни комитети и ръководствата на стопанствата трябва да бъдат в пълно съответствие с отговорността на задачата. Имената на първенците трябва да се чуват всеки ден по радиоредабите, техните лица да се красят аленте на гордостта на стопанствата, да се засилват още повече материалните и моралните стимули.

На денонощен пост, на теионощна борба за високо плодородие!

Разговор за икономическия механизъм

страната, влязла дълбоко в съзнанието на народа. Постановката, че и в настоящия етап на изграждане на зряло социалистическо общество тя ще продължи "да се развива като най-всеобхватна обществено-политическа организация и народно движение, обезпечаваша най-масова опора на Партията и народната власт", изцяло е пропит от димитровски дух.

В своята забележителна реч пред Седмия конгрес на Отечествения фронт другарят Тодор Живков каза: "Пътят на Отечествения фронт от създаването му до наши дни е най-красноречиво доказателство, че той е бил и е жизнена необходимост за нашата Родина".

Ръководейки се от програмите, указания на Партията, окръжната организация на Отечествения фронт ще се развива все повече като най-всеобхватна обществено-политическа организация и всенародно движение, изпълнение на народното единство, опора на Партията и народната власт, школа за комунистическо, патриотично и интернационално възпитание на трудещите се.

Сега деятелите, активистите и всички отечественофронтovski в окръга, въоръжени с историческите решения на Десятия конгрес на БКП, влагат, под ръководството на Окръжния комитет на Партията, своите сили за разясняване и изпълнение на решенията на Седмия конгрес на Отечествения фронт, за разгаряне на всенародно социалистическо съревнование за изпълнение на плана за обществено-икономическото развитие на окръга за шестата петилетка.

Събрал под своето трицветно знаме близо четири милиона организирани български граждани и граждани, влял в своята програма заветните идеали на Левски и Ботев, обогатени от принципите на най-мъжествен борей срещу фашизма — Георги Димитров и от първия секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия другаря Тодор Живков, Отечествения фронт днес повече от друг път пълнокръвно олицетворява осягаването на единство на българския народ.

ОЛИЦЕТВОРЕНИЕ НА ЕДИНСТВОТО

Ненко ЦАНКОВ

секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Тази година българският народ празнува две забележителни годишнини — 90 години от рождението на своя велик син Георги Димитров и 30 години от създаването на Отечествения фронт.

Историческите корени на Отечествения фронт са вилетени в основата на изживяния сложен и продължителен процес на преориентиране на БКП към ленинизма. Неговият първообраз може да се открие в първите плахи стъпки на изграждане съюза между работниците и селяните след 1921 година, в опитите за сътрудничество между БКП и БЗНС през 1922 година, в спонтанно въстание на работниците и селяни, земеделци и комунисти срещу антинародния режим на девето юни през 1923 година.

Горчилката от пораженията на първото по рода си в света антифашистко въстание не залича трайните следи от съвместните борби на работниците и селяни. Партията не само осъзнава голямото значение на тактиката на единен фронт като единствено правилна и силна за страната, но положи изключителни усилия за нейното последователно прилагане, особено след VII конгрес на Комунистическия интернационал.

Появата и развитието на Отечествения фронт при конкретните условия през 1942 г. се яви като една извънредно историческа необходимост. Икономическото и политическото заробване на България от фашистка Германия усилва предпоставката за създаване на единно, масово, народно и патриотично антифашистко движение, обединено под знамето на общите национални интереси. Такова знаме става програмата на Отечествения фронт, оповестена за първи път на 17 юли 1942 г.

Георги Димитров първооткри в Отечествения фронт ключа за спасяването на нашия народ от грозящата го национална катастрофа. Той го определи като исторически закон, закономерност, отразяваща най-пълно единството на вътрешните революционни, демократични и патриотични сили, жизнена необходимост за разцвета на народнодемократичната държава.

Комитетите на Отечествения

Хор „Царевец“ се завърна

Късно снощи във Велико Търново се завърна хор "Царевец" при образцово народно читалище "Надежда", който взе участие в международния певчески конкурс в Дамптон, Англия.

Високата класа на хора и неговата отлична подготовка под диригентството на Върбан Рангелов, осигуриха и този път блестящо представяне на родната. Женският състав беше класиран на първо място и отличен със златен медал, а смесеният — на второ и стана носител на сребърен медал.

Достойното представяне на хор "Царевец" е още по-важно, когато вземаме, че той се е наложил в това голямо международно състезание и е защитил безспорно българското хорова изкуство като е застанал пред колективите на САЩ, Англия, Испания, Португалия, Шотландия, Югославия, Ирландия, ЧССР, Австрия и други страни, известни със своите хорова традиции.

Ние трябва да провеждаме такива мероприятия, които да укрепват и сплотяват трудовите колективи, да създават такъв климат, при който труженникът да социализира да се възпитава като човек-творец, човек с комунистическа нравственост и морал и да се проявява като стопанин не само в обществото, но и в предприятието, където работи и твори материални и духовни блага.

Из речта на другаря Годор ЖИВКОВ пред Националното съвещание с първенците от производството в зала „Универсиада“

Производствените ритуали и социално-психологическият климат

За монолитни трудови колективи • Мощно възпитателно средство • Надежден щит срещу текучеството • Поле за изява на профсъюзните организации • Как приемате новите работници • Лаконични отговори с голямо значение • Натрупаният опит трябва да се обогатява • Едно предложение за създаване система при приемането на новопостъпващите

Негово Величество работникът

ПО-МАСОВО, ПО-СИСТЕМНО

През последните години производствените ритуали намират все по-широко утвърждаване в промишлените предприятия. Под ръководството на партийните комитети и бюро, профсъюзните организации и административните ръководства се строят да утвърдят ритуалите като постоянна практика.

В някои предприятия като Захарния комбинат, фабрика „Рекорд“ в Горна Оряховица, фабрика „Васил Мавриков“ и Завод за радиоприемници във Велико Търново, става традиция приемането на новопостъпващите в редиците на работническата класа да се превърне в общ празник.

Неотдавна в полиграфичната база на Захарния комбинат бяха приети по особен тържествен начин 30 млади работници. За целта профкомитетът с помощта на Дома на културата е подготвил ритуал „В редиците на работническата класа“, протекъл изключително емоционално. В залата са дошли всички работници. Стъпвайки напред, в залата са дошли всички работници. Стъпвайки напред, в залата са дошли всички работници. Стъпвайки напред, в залата са дошли всички работници.

В предприятията по различен начин се извършва тържественото попълнение на работническата класа. На някои места, като във фабрика „Денко Георгиев“ и „Родопа“ — Велико Търново, се съпровожда с честване то и на юбиларите на труда, на работниците, които в продължение на дълги години неотстъпно са били на своя трудов пост и с делата си са служили за пример. По този начин младите работници, прекриващи прага на завода, се запознават с трудовата слава на колектива и чувствуват удовлетворение и гордост, че те вече са част от цялото, че ще бъдат продължители на славни традиции.

Може да се съжалява само, че все още производствените ритуали стоят извън вниманието на партийната и профсъюзната организация в редица предприятия. Нещо повече дори — срещат се твърде неприятели слушачи, когато на новопостъпващите работници не се оказва нужното внимание. А ръководството на предприятието се стреми да отчита неблагоприятния, причини те за текучеството с обективни причини.

Огромно е значението на производствените ритуали, организирани както в заводски мащаби, така и в малките производствени колективи за утвърждаване на другарска атмосфера в заводските колективи, за поддържане на бодро настроение, необходимо при реализирането на производствените задачи.

Производствените ритуали съдействуват за утвърждаване на монолитни колективи, в които хората, обединени от чувството за истинска дружба, взаимно уважение и готовност за подкрепа, се трудят в условията на благоприятен социално-психологически климат. Затова във всеки колектив следва по-масово, по-системно да се утвърждава тази инициатива, активно влияеща върху възпитанието на трудовите хора и икономическите резултати.

Условията, в които всекидневно протича трудът на хората, са от огромно значение. Известно е, че трудът е съществена, основна съставка от живота на човека. Трудът определя дори и форми на съдържанието на свободното време. Освен това и успехите или неблагоприятните, възникващи на работното място, се отразяват не само върху живота на всеки работник, но и на семейството му. При това трудът винаги е социално явление, винаги е процес, извършван от човека заедно с други хора.

Условията на труд се определят от физическата и социалната среда.

Физическата среда е в зависимост от състоянието на санитарно-хигиеничната обстановка, включваща температурата на въздуха, осветлението, шума, цвета на околните предмети, работното облекло.

Социалната среда е в зависимост от създадения социално-психологически климат в колектива.

Климатът се определя в значителна степен от междуличностните отношения в колектива. Утвърждаването на сърдечни отношения на другарство и взаимопомощ изисква преди всичко да се води системна масово-политическа работа.

Разбира се, факторите, които въздействуват върху социално-психологическия климат в колектива, са твърде много. Те могат да започнат с материално-техническото снабдяване или с формите на заплащането на труда и да завършат с поведението на майдора-ръководителя или с решаването на личните проблеми на членовете на колектива.

Няма нищо по-лошо обаче от отрицателния социално-психологически климат в колектива, оформящ неблагоприятна социална среда е постоянно както пред буря, всеки момент може да се достигне до разпри, всичко има тенденция да се развива в конфликт. Понякога подобен климат ражда интриги — хората изпитват недоверие един към друг, чакат откъде и кой ще ги засегне по някакъв начин, ще им причини някаква неприятност. Излишно напрежение, недоверие, подозрителност, разпри, прерастващи дори в открити конфликти — такива са симптомите на отрицателната атмосфера в трудовия колектив.

Автоматизацията и механизацията увеличават психическото напрежение, хората стават по-раздражителни. Като се прибави и нездравата социална среда в даден колектив, може да се предвиди какви биха били последиците за здравословното състояние на хората. Обикновено в тези колективи текучеството е най-голямо.

Съветите на някои „по-добре в такъв колектив не отивай на работа“ не може да се смята за разрешение на проблема. Единственият правилен път е да се създава обстановка за възбуждане на труд във всеки колектив. В тази насока възможностите на нашите предприятия, особено на партийните и обществените организации са неограничени. Една от твърде резултатните инициативи за утвърждаване на благоприятен социално-психологически климат е създаването на система за прилагане на производствени ритуали в работническите колективи.

Производствените ритуали, за което утвърждаване в живота на работническите колективи партийните организации в окръга полагат големи усилия, съвсем не са самоцелно явление. Напротив, те съдействуват за повишаване на общественото значение на труда и укрепване на връзката между личността и обществото, за усъвършенстване на междulichностните отношения в колективите и утвърждаване на комунистическите нравствени добродетели. Те са мощно възпитателно средство, особено за младото поколение, призвано да продължи трудовите традиции на своите бащи и деди. Чрез различни тържества и церемонии, като съставна част от производствените ритуали, се утвърждават новото творческо отношение към труда, което постепенно се превръща в привичка, в обществена норма.

В крайна сметка производствените ритуали съдействуват за засилване любовта и привързаността на хората към предприятието, за повишаване чувството на гордост, че принадлежат към съответния колектив; те са надежден щит срещу текучеството. Същевременно с емоционалното си въздействие те вдъхват оптимизъм, създават празнична обстановка, отразяваща се върху работоспособността, върху количеството, качеството и себестойността на продукцията.

В практиката на предприятията у нас се утвърждават най-вече производствените ритуали, отнасящи се до приемането на новопостъпващите работници, честване на отличили се в труда — орденосъци и първенци, вечерни посветени на рационализатора и изобретателя.

Особено внимание заслужава ритуалът, свързан с новопостъпващите работници. От това как младите хора ще бъдат посрещани, на кого ще се повери тяхното възпитание, какви грижи ще се полагат за професионалното им израстване, в крайна сметка зависи как те ще се отнасят към труда и как ще възприемат и миналите традиции и добродетелите на класата.

Докато се достигне до тържественото приемане на ново попълнение в редиците на работническия колектив, налага се да се вземат под внима

Из опита на киевския завод „Арсенал“

Нещо много красиво, блестящо и възбуждащо има в приемането на младите работници в киевския завод „Арсенал“. Този ритуал се превръща в общозаводски празник и остава като важен момент в историята на колектива. Тържеството става в заводския дворец на културата. На първите редове сядат те, които ще бъдат приети в трудовия колектив и техните родители. Другарите, получили високоблагородното поръчение да се грижат за тяхното възпитание и израстване. Залата се изпълва с тържествени мелодии. Бавно угасва едно след друго многогласното осветление. На екрана оживяват картини от многолетния революционен и трудов летопис на завода.

Завучават фанфари. Върховен момент. Ветерани в труда и революционните битки внасят заводското червено знаме. Тържествена тишина! Младите работници дават клетва да бъдат достойни за високото знание, арсеналски, свято да пазят и умножават революционните и трудовите традиции на своите бащи и деди, да бъдат за пример в труда и живота. Младите и девойките в колони наблюдават знамето, коленичат и целуват заводската светилна. Тук те получават свидетелство за даден им първи работнически разрез. Най-добрите работници поздравяват младежите и девойките, подаряват им работни инструменти и книги. Новата смяна получава поздравления от директора на завода и партийния секретар, от роднини и близки. Тържественото приемане в редиците на работническия колектив завършва с празничен концерт и бал.

ние редица положения, с които ръководствата на предприятията трябва да се съобразяват.

Новопостъпващият се нуждае преди всичко от помощ в адаптирането към новата обстановка, към целия трудов процес. Младият човек, идващ направо от професионалното училище или от друга гаде, не може веднага да свикне с новия начин на труд, нему е необходимо известно време, за да придобие както трудовата, така и социална адаптация. Допреди постъпването на работа той носи в себе си известни умения, навики и желания да получи от работата онова, за което се е обучавал и очаквал. Съблъскването с първоначалните трудности, липсата на умения и воля често водят до заменянето на една професия с друга, до една работа с друга, до увеличаването на текучеството.

Всичко това изисква във всяко предприятие да се изгради стройна система за приемането на новопостъпващите работници, съобразена с конкретните особености, с цел да се осигури по-бързо и резултатно трудовата и социалната адаптация. Тази система примерно може да има следния общ вид:

ПЪРВО. Новопостъпващият работник се посреща в предприятието един час преди започване на смената. Посреща го съслужителят от отдела „Кадрите“ или представител на профкомитета, който го заведе в салона за събрания и му помага за попълването на всички документи, отнасящи се до неговото постъпване. Добре е да има подходящо подреден салон, който да създава приятна атмосфера.

ВТОРО. Съслужителят от отдела „Кадрите“ води друга беседа с новия работник за неговите интереси, стремения и трудности, за неговото семейство, за трудовите и личните му планове. Беседата цели да изясни защо той желае да постъпи именно в това предприятие, кога за пръв път е чул за него, хубави и лоши неща. По този начин ръководството на предприятието получава ценни сведения за своята репутация.

ТРЕТО. Длъжностното лице запознава новопостъпващия работник с представител на партийната, профсъюзната и комсомолската организация. С тях беседата цели да му се покаже медицински пункт, културния клуб, библиотеката, спортните площадки и салони, административните отделения, заводския стол. Селобеза му да бъде представен на майдора, който да му обясни конкретните задачи на производствения участък, в който постъпва, за революционните, производствените, културните и обществените традиции на предприятието. От тях новопостъпващият се информира за трудовото възнаграждение, за своите права и задължения, към кого може да се обръща за помощ при даден отделен случай.

ЧЕТВЪРТО. Необходимо е да се помогне на новопостъпващия да се ориентира в самия завод. Трябва да му се покаже медицински пункт, културния клуб, библиотеката, спортните площадки и салони, административните отделения, заводския стол. Селобеза му да бъде представен на майдора, който да му обясни конкретните задачи на производствения участък, в който постъпва, за революционните, производствените, културните и обществените традиции на предприятието. От тях новопостъпващият се информира за трудовото възнаграждение, за своите права и задължения, към кого може да се обръща за помощ при даден отделен случай.

От качествата на лицето, което ще поеме наставничеството, зависи много трудовата, но и социалната адаптация на новопостъпващия, дори включването му в извършването на работата. Затова в недалечно време на новопостъпващия трябва да се даде възможност да разкаже на колектива за себе си и за предишната своя работа. Добре е след една седмица наставникът да се заинтересува за положението на новопостъпващия в колектива, да му даде възможност да разкаже за работата си, да разкаже другарите за живота в предприятието, да разбере какво е неговото емоционално състояние.

ПЕТО. Правилно е по-късно дължностното лице да проведе втора беседа относно повишаването на неговата квалификация и професионално израстване. Същевременно се извършват пробни работи, възникващи във включването на новопостъпващия в колектива и се вземат необходимите мерки за тяхното разрешаване.

ШЕСТО. Един месец след постъпването на работа желателно е директорът на предприятието да приеме новопостъпващия. При този случай, освен възможността за лично запознаване, директорът получава възможност да чуе критични бележки за ръководството на предприятието, които обикновено забелязват новите работници.

През това време в предприятието са постъпили и

други работници. Под ръководството на партийната организация, масовите организации извършват подготовка за тържествено приемане на новите работници. Подготовката се съпровожда с политико-възпитателна работа

та, тя се превръща в прекрасен повод за разпалване на трудовия ентузиазъм, за постигане на нови по-високи резултати в социалистическото съревнувание.

Илия МАНЕВ

В малките колективи

В по-малките производствени зена — бригадите, производствените участъци и цехове — е правилно да се организират производствени ритуали, имащи по-интимен характер и за които не се изисква голяма подготовка. Практиката в някои производствени бригади в окръга показва, че най-добре се организират и дават най-добри резултати следните производствени ритуали: повишаване в погорен разрез, получаване на първата заплата, получаване на трудово знание — „Ударник“, „Най-добър в професията“ или значка за трудово отличие, поемане наставничеството.

во от опитен работник на новопостъпващия за усвояване на професията.

В малките производствени колективи съществуват добри условия за утвърждаване и на някои граждански и битови ритуали. Честване на родени и имени дни, организиране на вечери на младо семейство, на новородени, изпращане на младите работници в народната казарма са празници, създаващи задължително бодро настроение и другарство; те укрепват колективите и съдействуват за превръщането им в здрави и сплотени единици.

Какво показва един разговор с няколко работници

Представителката на редакцията Емилия ГУТОВА се среща с млади работници и работници от ЗАВОДА ЗА ТЕЛФЕРНИ ЕЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО и разговаря с тях. Тя им постави следните въпроси:

1. Как Ви посрещнаха в предприятието в първия работен ден?
2. Как се отнася към Вас непосредственият Ви ръководител?
3. Как се чувствувате в бригадата, мислите ли да напускате завода?

СТЕФАН СЯРОВ, СТРУГАР

— Посрещна ме началникът на цеха, показа ми машините и инструментите и толюва.

— Началникът на цеха се отнася добре с мене, с разбиране.

— Добре. Тревожи ме жилищният въпрос. Ако не се уреди, не бих могъл да продължа да работя тук.

ТИНКА ДИМИТРОВА, БОБИНБОРКА

— Началникът на цеха ме посрещна много сърдечно. Никога няма да забравя този момент. Представиха ми на останалите работници и възложи на една възрастна другарка да ми помага.

— Колективът ми харесва. Взаимноотношенията ни са близки, атмосферата — сърдечна.

— Не мисля да напускам завода. Може би, когато се омъжа и имам деца, това да стане, понеже възрастът с детските ясли и градини не е още решен.

ПЕТЪР ИВАНОВ, ШЛОСЕР

— Началникът „ОГМ“ инж. Цонев и майсторът Иван Рафаилов ме посрещнаха добре, обясниха ми

каква ще бъде моята работа, представиха ми на членовете на бригадата.

— Майсторът така поставя задачите, че не мога да му откажеш.

— Атмосферата в колектива е приятелска, другарска. Инж. Цонев се държи непосредствено, близко. Стане ли авария, всички се заемаме с нейното отстраняване.

— Няма да напусна. Откровено казвам, че колективът ми харесва повече от работата.

ПЕТЪР ДАНАИЛОВ, СТРУГАР

— Понеже работя в завода от неговото основаване, моето опознаване с колектива стана в курса за подготовка на стругари.

— Никога няма да забравя първия си учител — майстор Николай Аврамов, който ми показа първите крачки в производството и ме упътва в живота.

— Много добре. Сами си помагаме. Помагаме и на новопостъпващите. Харесва ми работата, доволен съм от заплащането. Лошото тук е, че не са уредени някои битови въпроси. Банята не работи редовно. Водата за пиење в тези горещи дни е топла като чай, защото се държи в резервоар, който се нагрява от слънцето. Не мисля да напускам, но...

Еленчани се славят с пословичното си трудолюбие. За осигуряване на животновъдството на ДЗС с фураж те със зададоха безупречна организация за прибиране на сено и вече две трети от ливадите са покосени.

В насрещния план на стопанството в графата 1860 тона. До този момент в отчетна срещу нея са нанесени 1420 тона. Тази цифра красноречиво говори за стопаните. А всеки ден те не са по-малко от 70—80 души. На помощ им идва механизацията. Люцерната и половината от площите на естествените ливади се косят с моторни косачки. Но по не пристъпните бърда механизация не може да проникне. Там „играе“ косата и силна та човешка ръка. Именно тук на работниците от стопанството помагат служителите и производственици от еленски предприятия. Похваля е помощта на работниците от завода за училищна мебел и пособия „Кирил и Методий“, които окосиха и прибраха сено от 180 декара, на работниците от „Винпром“ и други. Само за сенокоса това лято са дадени в помощ над 200 трудови дни.

Разбира се, грижливите сто

пани не разчитат само на помощта отвън. „Искаш ли да ти помогнат — помогни си сам“ — гласи народната поговорка. Ето защо грижата за напременното прибиране на сено лежи преди всичко на плещите на работниците. Похваля е работата на бригадите от Средни колиби и Руховци с бригадири Стефан Чернев и Стоян Попов. С гордост тук всички говорят за Христо Лазаров, командир на братята механизирани косачка.

В почивните си дни този шофьор от „Бърза помощ“ към градската болница е не отменен помощник на селското стопанство. Досега е окосил 2000 декара естествени ливади и люцерна. На един от ширните стопански блокове има възможност да се срещна с този сръчен балканец, който разпалено обясняваше нещо на главния агроном на стопанството Петър Петков.

Сенокосът в еленския край започна още през май и до 20 юли ще приключи. А в графата на насрещния план срещу сено на ДЗС — Елен на ще бъде отбелязана цифрата 2000 тона...

Николай КАЧАКОВ

Механизацията и автоматизацията на процесите в ЗММ „К. Конаров“ — Горна Оряховица ● Едно ползотворно сътрудничество

Преминването на завода за металообработни машини „К. Конаров“ — Горна Оряховица към ДСО „ЗММ“ постави пред ръководството и колектива много задачи. Наред с повишаване обема и стабилизиране качеството на редовното производство, в процеса на самата работа се изискваше едно динамично развитие на редица основни въпроси.

Усвоени бяха тага вибрационни машини за абразивна обработка на цанцовани детайли, отливки и поковки, при няколкократно повишаване производителността на почистване в сравнение със съществуващия процес на барабанане на същите. Усвоено бе също производството на комплектскодово стопанство за обезвеждане на съвременните машиностроителни предприятия. Усъвършенствува се конструкцията на стационарно и шмиргелово тоило СТ 401 чрез използване на заварочно-стоманена конструкция при значително повишаване експлоатационните качества и външния вид на машината, както и значително олекотяване при реализиране икономия на метал във вид на чугунена отливка — 100 кг.

В завода се работи непрекъснато по унифициране на детайли и възли, особено при производството на заводско обезвеждане. Увеличава се и се рационализира технологическата екипировка за редовното производство. Сега в процес на усвояване са няколко вида заточни машини — ЗС—002 за заточване дълвообработващи инструменти, ЗУ 201 и ЗУ—202 за заточване на различни видове металообработни инструменти. През тази година ще бъде усвоено производството и на лакозаливни линии за мебелираната промишленост.

Въпреки някои обективни трудности (липса на основни машини, съществуващото за момента разделение на производствените площи, необзпечеността и нееритмичността на снабдяването с материали) в насрещния план на завода сме предвидили редица мероприятия за още по-пълно ме

ханизация на процесите, по добряване технологията и организацията на производството в съответствие с изготвения реален технологичен проект за следващата година, за по-пълно натоварване на мощностите.

По-нататъшно разширение на двустранното сътрудничество с ВНИИДМАШ — Москва по усвояването на

технологичните линии ще спомогне през близките няколко години износната продукция да нарасне над 60 на сто от общия обем. Повишеният интерес към експонатите на завода на международни панаири и изложби предполага повишаване на износа на стационарни точила, вибрационни машини и особено на за точната машина ЗС—002.

Механизацията на технологичните процеси в завода в близко бъдеще ще става чрез усвояване на нови мощности и интензификация на тяхното използване, на по-пълно насичане с технологическа екипировка на реализацията на технологичния проект и разпообратните организационно-технически мероприятия, залегнали в насрещния план. В края на шестата петилетка в завода ще се премине към комплексно решаване на проблемите по автоматизация на производството, труда и управлението.

Тодор ПОПОВ,

директор на ЗММ „К. Конаров“ — Горна Оряховица

Насърчителен успех

В ДЗС — Беброво бе извършен сполучлив опит с отглеждането на артастивни коринишни. Трудолюбивите стопани от бригадата с ръководителя Драган Стефанов засадиха върху площ от 10 декара растения, за чието правилно развитие положиха много грижи. Известни още в миналото като отлични градинари, работниците от Долин Мари и сега не посрамиха доброто си име. Вече са предадени първите 3 тона продукция а постоянно увеличаващите се количества обещават, че добърът ще бъде над плава.

Недоу ПЕТРОВ

Хора, с които се гордеем

Всекидневието на машиниста

Стиснал здраво ръчага, локомотивният машинист е от ново на път. Железният път криволичи, изпраща се, спуска се стремглаво напред. Вперил взор, той следи с цялото си внимание чистотата на пътя, знаците, сигналите... И така години наред. Никой не се километър след километър.

Така работят бригадите от колоната на локомотивния инструктор Цоню Стоянов. Добър ръководител и производственник. Неведнъж неговата колона се е нареждала на първо място. Така е и сега.

Отлично работи и локомотивният машинист — Стоян Цветков. Кога се е породило желанието му да стане машинист? Още в детските години. През неговото село минава влак. Той любилосттава, моли машиниста да го вземе в парния локомотив. С най-голямо внимание разглежда този чуден гигант. И ето по-късно това става истина, създават се детските му мечти. Той е вече курсант в Полувисшия железопътен институт и от 1962 г. е машинист в Локомотивно депо — Горна Оряховица. Започнала се е първата му „повеска“ от Горна Оряховица до Варна, когато чувства близо до себе си огромната уста на локомотивната пещ, поглътеща неимоверно много въглища. Тогава настъпва първото мигновено разочарование — да се откаже ли или не? Борба, в която надделява отново онова дългогодишно желание да стане машинист. С нови сили и желание той продължава своята работа. Годините летят, идва ноща електрическа тяга. Той е вече локомотивен машинист на електропътища. Стоян Цветков обича своята професия и работи с желание. За кратко време става ударник на комунистическия труд, „Най-добър в професията“ и „Образцов железничар“. Кой би повярвал, че този бивш младеж ще стане един от най-добрите производственици

в Локомотивно депо — Горна Оряховица? В семейството си е създад железничарска атмосфера. Посрещат го и го изпращат по железничарски. Сега работи на електрически секции, серия 3200. Удоволствие е да се работи на тези влакове.

Пристигналият навреме влак, доставяне в срок суровини за народното стопанство — това са неговите великия като локомотивен машинист, това е всекидневието на комуниста Стоян Цветков.

Милка ПЕТРОВА

ПОСЛЕДОВАТЕЛИ НА ПЕТЪР БРАЙКОВ

Организаторската и политическата работа сред бригадите, участниците и цеховете на Завода за запалемативни устройства — Ве-лико Търново по почина на Петър Брайков продължава.

Към досега откликналият на почина единна десет бригади и един цех, тези дни на свое събрание, след като прецени възможности те си, прие да работи по инициативата на героя на социалистическия труд още един колектив. Тридесет и седемте млади производственици с бригадирка Веселина Николова и майстор по производството Тодор Денев приключиха месец юни със 118 на сто изпълнение на производствения план и дадоха на народното стопанство надпланово 400 особено важни изделия, свързани с основното производство на завода. Окриляни от този успех, те един до друг решиха да се присъединят към почина.

В този млад и сплотен колектив са се наложили със своята високопроизводителна и висококачествена работа монтажниците Анна Георгиева, Гинка Генчева, Донка Тодорова, Елена Николава и Нели Стефанова. Всички останали членове на бригадата изпълняват високи задачи си обещава.

Техническото ръководство на цеха прави всичко възможно да осигурява ритмично снабдяване с части и детайли на участъка, за да може да устои на дадената дума.

Драган ВЕЛЕВ

ИЗКЛЮЧИТЕЛЕН ИНТЕРЕС

Над 200 000 туристи посетиха музеите във Велико Търново за първото полугодие на тази година. Само на историческия хълм Парева са били повече от 177 000 души, от които 18 850 чуждестранни гости.

ТЪРНОВСКАТА ЦАРИЦА

57

(Продължение от миналия брой)

От възрастните чувахме, че ругаел за неподготовеността на военните болници и лазарети, за липсата на медикаменти и персонал, за закъсняването на полските болници на бойното поле. Ранените войници разказваха как са били принудени да търсят медицинска помощ пеша на десетки километри от фронта и как целият Лозенград се задръстил от коли, а ранени и болни били налягали по улиците... Ала народът дотолкова бе готов на всякакви жертви, че ужасните страдания на ранените не предизвикваха народното възмущение с такава сила, с каквато то се разрази по-късно, през общо европейската война.

Тъй, с известия за нови и нови победи, с ликуване, с биене на камбани и общински барабани, с чести молебни измина тая незабравима есен. Тихото изблидащо небе висеше над Търново, всяка вечер Янтра все така приспиваше гола, черни жалейки като долетели гарвани увисаха по вратите, свещениците отслужваха панихиди за убитите, черквите се пъгнаха, дойде вест, че и Папай майка загинал край Петва. Рядко си идваха в отпуски войници и ние жадно слушахме разкази за техните подвизи на бойното поле. Само чорбаджийските синове, настанени в тиллови служби или освободени от военна повинност, като господин „Контекокорков“, пак играеха билард в кафене „Ромей“, а по-малките от патриотичен възторг и безумие ревяха из търновските улици, че българската войска трябва да влезе в Цариград, както искаше и цар Фердинанд, който бързаше да си достави бели коне, парадни коли и дори мантия на византийски император. Главният бабайлък, заслепил част и от интелигенцията, поощряваше налудничавото желание на Фердинанд и той започна да бъдат атакувани турските позиции при Чатаалджа. Всички върваха, че войната свършва дотолкова и радостната вест за примирение, а след нея се чу и за холера... И войниците настояваха близките им да изгледат техните писма...

Настъпи лютата зима с обилни снеговалежи и обсадата на Одрин продължи до към средата на март, когато камбаните на всички черкви тържествено забиха. И пак се стурнаха търновчани към площадите и мегданите с „Ура“ и „Да живей България!“, и пак митинги, молебени и нов патриотичен захлас, защото турците искаха вече мир, а България бе разпростряла граници зад Енос-Мидия. Какъв възторг, каква радост, гордост и сила изпълваха и нашите детски сънища в ония дни! Дори и тези, които никога нямаше да видят гробовете на синовете, братя и бащи по бойните полета на Тракия, бяха колкото опечалени, толкова и горди...

И докато Старирадев бе викал „Ура“ между неспирни те операции и визитации из болниците и в града, бе ти чал, накупувайки, да взлее радостта си в общонародната

58

и сигурно беше се приобшил към своя народ да му служи като лекар и гражданин, разбрал, че животът има стойност само така.

В края на май с един ешелон ранени в Търново пристигна Марина и ние, децата, първи я видяхме в нейната самодиянска униформа с червен кръст на гърдите. Марина сякаш бе станала по-висока, по-стройна и внушителна. Тя се настани в мъжката гимназия, превърната в болница. В гола отново заговориха за нея и за доктор — двамата неминуемо сякаш да се срещнат и особено жетните гледаха какви ще бъдат техните отношения.

Сега когато си припомням дните на българската слава, разбирам защо Марина никога не подаде ръка на доктор Старирадев. Тя бе видяла ужасните страдания и героизма на нашите войници, нечуваното им себепридаване, високия им дух, устремя им към победа и това, което бе извършила като самарянка в полските болници и лазарети, бе повдигнало нейното самочувствие и достойнство на българка. Съзнаването, че изпълнява своя дълг заедно с простите войници на бойното поле, е извисяло нейните претенции за човека и тя е презвляла още по-силно европейския възпитаник и чорбаджийски син, както става в съблюдено време, когато народът презира мекотелия интелегент за неговата себичност и нерешителност. Винаги щом я срещнехме на гарата, където и ние отивахме да чакаме ранените, Марина ни подкачаше галовно и ни черпеше с някакви бели бонбончета с леблелица отвътре. Пак беше същата снажна хубавица със сини като великденчета очи, но в тях се долавяше нещо ново, твърдо и загрижено, като че в нея имаше друго същество, промъкнало се в душата ѝ от фронта.

След тъжния Великден в един сив, застрашително мрачен юнски ден с кално зловещо небе ние успяхме да се разразим буря. Към единна десет часа огромна боздуган на подземен великан удари със страшна сила земята и я разлюта великан тепси. Зачудени гледахме как комините, засечени от невидими саби, се затъркаляха по покривите, като пияни се заклатаха къщите, облаци прах замрежиха града, от Варуша полетяха рогозки и сред грохот и тътен черковните камбани, запалени от земергъща, тиха забиха. В следната секунда в настъпващата гробовна тишина се издигнаха писъците на нашите майки, като обезумяла отнягъле изскочи жена, изпиши и се заветче към средата на мегдана. От стръмните улици тичаха жени и стари, някои се кръстеха, опелелени от вярта и кирпичи на паянтови къщи. Великанът продължаваше да удара земята с могъщия си боздуган, да я люлее и при всеки удар оледваха близки и далечни срутивания на къщи, звън на стъкла, блъскане на врати, диво мучене на добитък и отчаян лай на кучета. Колкото уплапени, толкова и учудени се питахме, защо е този ски рев и писъци? Нали Великден отдавна беше минал и „цар Стави“ бе догнчал с веригите на черковната врата? И нима влизането на Христа в ада има такава страшна сила да пуши къщи и да сече комини? Но плаحوвете на нашите майки ни заразиха. Земята се мяташе като жива, сякаш искаше да се освободи от всичко, с което хората бяха натоварили снатата ѝ. След мегдана се събра много и голямо. Майките ни притискаха към гърдите си, плачеха, че сме здрави и читави, плачеха за обещаните си къщи, а ония, които мъже бяха чиновници с разпирани от тревога очи поглеждаха улицата към Важдарлък. И ето след праха труповете, плаховете оттам се зададоха също така обезумели чиновници с мождълети лица, с невидящи очи.

(Следва)

НА КОЕ МЯСТО СТЕ?

по производство на краве мляко към 1. VII. 1972 г.

АПК	ТКС	ДЗС	Обща продукция в т. км	1. VII 1971 г.
1. АПК „Дунав“ — Свищов	1450	47	104	
2. АПК „Ивайло“ — В. Търново	1370	46	112	
3. АПК „Росица“ — Павликени	1282	46	109	
4. АПК „Чумерна“ — Елена	1264	48	115	
5. АПК „Тр. Саралиев“ — В. Търново	1245	46	118	
6. АПК „Янтра“ — П. Тръмбеш	1232	49	114	
7. АПК „Път към комунизма“ — Стражица	1230	46	108	
1. ТКЗС Моравя	1931	51	108	
2. ТКЗС Поликраище	1863	46	108	
3. ТКЗС Свищов	1577	47	105	
4. ТКЗС Алексиев	1510	47	123	
5. „Ресен	1508	48	113	
6. „Върбовка	1503	48	118	
7. ДЗС Сувата	1497	46	100	
8. „Елена	1474	48	115	
9. „В. Търново	1441	48	105	
10. ТКЗС Д. Оряховица	1434	40	104	
11. „Дасков	1419	52	104	
12. „Козлово	1418	45	111	
13. „П. Сеновец	1400	51	111	
14. „Драгомирово	1390	54	124	
15. „Г. Липница	1380	50	114	
16. ДЗС Беброво	1377	49	127	
17. ДЗС Димитрица	1376	47	108	
18. „Ласков	1334	51	117	
19. ДЗС Кесарево	1332	45	103	
20. ТКЗС Павликени	1320	48	110	
21. „Ореш	1292	45	105	
22. „Асеново	1286	45	109	
23. „Килбарево	1287	48	114	
24. „Б. Черква	1279	43	97	
25. „Д. Липница	1276	48	112	
26. „Стражица	1257	49	113	
27. „Обединение	1212	49	119	
28. ДЗС Балван	1212	48	124	
29. „Златарица	1208	42	114	
30. ТКЗС Ов. Могиля	1195	43	99	
31. „Г. Студена	1194	43	99	
32. „Масларево	1192	51	128	
33. „Каранец	1181	44	116	
34. „Драганово	1178	50	119	
35. „Михалици	1144	42	104	
36. „Сухиндол	1134	45	121	
37. Буйновци	1126	46	90	
38. ТКЗС Камен	1114	50	116	
39. ДЗС П. Кория	1064	48	123	
40. ТКЗС Самоков	1038	41	118	
41. „П. Тръмбеш	1034	43	104	
42. ДЗС Константи	929	42	137	
43. ТКЗС Сушица	920	46	107	
44. ТКЗС За окръга	1316	47	107	

Управление „Заводски строежи“

— Свищов

с о б щ а в а

че набира ограничен брой строителни и общи работници за работа в СССР в градовете ГУБКИН, ЖЕЛЕЗНОГОРСК, КРАСНОДАР, НОВОЧЕРКАСК в КОМИ.

Групите заминават през месеците юли и август т. г.

Кандидатите трябва да са отбили военната си служба и по професия да са строителни работници. Кандидатите за общи работници да не притежават по-висок разред от IV от други професии.

Справки и записвания в отдел БРР при Управлението. 12—5

Завод за горивна техника „Металургия“

— Горна Оряховица

и м а

вакантни длъжности за

ТРИМА ОБЩИ РАБОТНИЦИ

към складовете за материали при отдел „Материално-техническо снабдяване“ на завода. Заплатиране съгласно щатното разписание. За справки се отнасяйте на телефон 4-18-20 отдел „Материално-техническо снабдяване“.

5—2

